

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E
cu privire la recurs

învinuirea lui

Fidor Friptuleac

(art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal)

*(Dosarul nr. Ira-1539/2023
Nr. PIGD 1-19121880-01-Ira-08092023)*

Recursuri depuse până la 01 septembrie 2023: Recursuri inadmisibile în latura pedepsei - dezacordul cu aplicarea art. 90 CP nu se încadra în temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) CPP; dezacordul cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, care este o pedeapsă complementară obligatorie, nu se încadrează în temeiurile de recurs. Recursul avocatului părții vătămate admis în partea despăgubirii pentru prejudiciul moral, cu majorarea cuantumului de la 100.000 de lei la 200.000 de lei.

11 iunie 2026

Au examinat anterior cauza judecătorească:

Instanța de fond: Petru Triboi

Curtea de apel: Iurie Iordan, Elena Cojocari, Marcel Juganari

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Fiodor Friptuleac,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,

Vladislav Gribincea,

Alexandru Negru, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. Fiodor Friptuleac s-a născut în anul 1970 în raionul Fălești. El a fost apărut de avocații Marin Jalobă și Rodica Cojocar.

2. Fiodor Friptuleac a fost învinuit că, la 22 aprilie 2018, ora 07:40, conducând autoturismul de model „Volkswagen” în satul Pîrlița, raionul Ungheni, a efectuat manevra de deplasare cu spatele fără a se asigura. Astfel, contrar pct. 39 subpct. 1) și pct. 41 subpct. 2) din Regulamentul circulației rutiere, acesta a tamponat pietonul Alexandra Nanu. Potrivit raportului de expertiză medico-legală din 09 ianuarie 2019, victimei i-au fost cauzate fracturi ale mandibulei și claviculei, precum și amputația traumatică a pavilionului auricular drept. Fracturile au fost calificate ca vătămări corporale medii, prin criteriul dereglării sănătății, iar leziunea auriculară, având caracter iremediabil, a fost calificată ca vătămare corporală gravă. Fapta a fost încadrată în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal (încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății).

3. Alexandra Nanu a fost recunoscută în calitate de parte vătămată (f.d. 26, vol. I). Fiind audiată, ea a declarat că, în urma tamponării, a suferit mai multe fracturi, necesitând tratament îndelungat și suportând cheltuieli pentru tratament care le va prezenta ulterior (f.d. 27, vol. I). La 08 iulie 2020, în instanța de judecată partea vătămată a formulat o acțiune civilă prin care a solicitat repararea prejudiciului material în mărime de 3.538,38 de lei, prejudiciu moral în mărime de 350.000 de lei și cheltuielile de judecată (f.d. 52-66, vol. II). La 20 august 2021, ea a concretizat cerințele solicitând prejudiciului material în mărime de 3.538,38 de lei, prejudiciu moral în mărime de 400.000 de lei și cheltuielile de judecată în mărime de 7.000 de lei (f.d.105-107, vol. II)

4. În prima instanță cauza penală a fost examinată în procedură generală. La 20 octombrie 2022, prin [sentința](#) Judecătoriei Ungheni, Fiodor Friptuleac a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și condamnat la trei ani de închisoare și privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de trei ani. În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de trei ani. Instanța a încasat de la Fiodor Friptuleac în beneficiul statului suma de 9.760 de lei cu titlu de cheltuieli. Instanța

a admis parțial acțiunea civilă și a încasat de la Fiodor Friptuleac în beneficiul lui Alexandra Nanu suma de 100.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 7.000 de lei cheltuieli de asistență juridică.

5. La 03 noiembrie 2022, procurorul în Procuratura raionului Ungheni, Valeriu Crăciun a declarat apel. El a solicitat casarea parțială a sentinței și aplicarea inculpatului a pedepsei de cinci ani de închisoare. Procurorul a invocat aplicarea neîntemeiată a art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală și a art. 90 Cod penal. Prima instanță a redus pedeapsa sub minimul prevăzut de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, invocând încălcarea dreptului la apărare, deși procedura de punere sub învinuire din 24 august 2018 s-a desfășurat cu respectarea art. 63 și art. 282 Cod de procedură penală. Procurorul a menționat că preținsele vicii procedurale au fost deja examinate și respinse prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2018.

6. La 03 noiembrie 2022, și apărătorul Rodica Cojocar, în numele lui Fiodor Friptuleac, a declarat apel prin care a solicitat casarea parțială a sentinței și stabilirea unei pedepse mai blânde, cu excluderea sancțiunii complementare. Ea a invocat lipsa vinovăției inculpatului, deoarece accidentul s-a produs exclusiv din culpa imprudentă a pietonului care a traversat prin „zona moartă” a vehiculului, contrar normelor Regulamentului circulației rutiere. Apărarea a reiterat că inculpatul s-a asigurat la efectuarea manevrei de mers cu spatele, fiind îndreptățit să mizeze pe respectarea regulilor de către ceilalți participanți la trafic. Ea a criticat faptul că instanța nu a reținut circumstanța atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. g) Cod penal - comportamentul ilicit al victimei, și a solicitat individualizarea pedepsei prin prisma lipsei antecedentelor penale și a caracterizării pozitive a condamnatului.

7. La 7 noiembrie 2022, apărătorul Marin Jalbă, în numele lui Fiodor Friptuleac, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și achitarea inculpatului în temeiul art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii. Acesta a invocat nulitatea ordonanțelor de punere sub învinuire din 14 august 2018 și 8 iulie 2019, susținând că acestea au fost emise cu încălcarea dreptului la apărare garantat de art. 66 și art. 282 Cod de procedură penală. În acest sens, s-a făcut trimitere la hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 13-48/18 din 14 decembrie 2018, prin care ar fi fost constatate deficiențe relevante sub acest aspect. Apărarea a susținut nevinovăția inculpatului, argumentând că accidentul a fost imprevizibil și s-a produs exclusiv ca urmare a traversării neregulamentare a victimei prin spatele vehiculului. El a contestat valabilitatea raportului de expertiză autotehnică și refuzul instanței de fond de a dispune efectuarea unei expertize suplimentare, invocând și caracterul contradictoriu al declarațiilor părții vătămate. Cu privire la încadrarea juridică, apărarea a susținut că reținerea formei agravate prevăzute de art. 264 alin. (3) Cod penal este neîntemeiată în lipsa unei vătămări corporale grave confirmate prin expertize medico-legale.

8. La 07 noiembrie 2022, apărătorul Sergiu Barbăneagră, în numele lui Alexandra Nanu, a declarat apel prin care a solicitat casarea sentinței în partea aplicării art. 90 Cod penal și admiterea integrală a acțiunii civile. El a invocat blândețea nejustificată a pedepsei raportată la vârsta înaintată a victimei, desfigurarea ireversibilă a acesteia și lipsa reparării prejudiciului. El a susținut că probatoriul administrat confirmă integral cheltuielile de tratament și transport, iar suma de 100.000 de lei acordată cu titlu de daune morale este disproporționată în raport cu gravitatea leziunilor constatate prin raportul de expertiză judiciară.

9. La 07 martie 2023, Curtea de Apel Chișinău a [respins](#) apelurile și a menținut sentința. Instanța a reținut că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate este dovedită prin coroborarea declarațiilor părții vătămate și ale martorilor cu rapoartele de expertiză medico-legală și autotehnică, precum și prin recunoașterea integrală a faptelor de către inculpat în ședința de judecată. Criticile privind lipsa vinovăției au fost respinse, instanța statuând că obligația de asigurare la efectuarea manevrei de mers înapoi revine exclusiv conducătorului auto, obligație care, în speță, nu a fost respectată. Cu referire la individualizarea pedepsei, instanța a reținut caracterul obligatoriu și lipsa unor circumstanțe excepționale, în sensul art. 79 Cod penal, care ar fi permis înlăturarea pedepsei complementare obligatorii. Sub aspectul laturii civile, instanța de apel a considerat corectă soluția primei instanțe de admitere în principiu a acțiunii civile privind prejudiciul material, în condițiile în care probatoriul administrat nu confirma integral cuantumul pretins de 3.538,38 lei. Cu privire la prejudiciul moral, instanța a concluzionat că suma de 100.000 de lei constituie o reparație echitabilă și proporțională suferințelor cauzate părții vătămate, iar pretenția de 400.000 de lei a fost apreciată ca excesivă. Decizia motivată a fost pronunțată la 11 aprilie 2023.

10. La 26 aprilie 2023, avocatul Rodica Cojocar, în interesele lui Fiodor Friptuleac, a depus recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală. Avocatul solicită casarea deciziei în latura pedepsei complementare și absolvirea condamnatului de aceasta pedeapsă. Ea a susținut că Fiodor Friptuleac nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv și se află la prima abatere, ceea ce permite înlăturarea pedepsei complementare conform art. 78 Cod penal. De asemenea, instanța este în drept să aplice art. 79 Cod penal.

11. La 04 mai 2023, procurorului în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sîli a depus recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală. El solicită casarea deciziei în partea pedepsei, cu excluderea art. 90 Cod penal. Procurorul invocă nemotivarea hotărârii asupra tuturor argumentelor, aplicarea eronată a art. 90 Cod penal din motivul neîntrunirii condițiilor legale și încălcarea criteriilor de individualizare.

12. La 11 mai 2023, avocatul Sergiu Barbăneagră, în numele lui Alexandra Nanu, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei cu remiterea cauzei la rejudecare. El invocă aprecierea eronată în vederea admiterii în principiu a acțiunii civile ce vizează

prejudiciul material, deși acesta a fost dovedit prin înscrisuri în cuantum de 3.538,38 lei, precum și caracterul disproporționat de redus al prejudiciului moral acordat în raport cu leziunile grave confirmate prin raportul de expertiză medico-legală și consecințele în contextul stării de stres, neliniște, boală. Totodată, se contestă stabilirea unei pedepse nejustificat de blânde, cu încălcarea criteriilor de individualizare și aplicarea neîntemeiată art. 90 Cod penal.

13. La 11 septembrie 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat depunerea referinței la recurs. La 13 octombrie 2023, avocatul Rodica Cojocar a depus referință prin care a solicitat respingerea recursurilor ca inadmisibile.

14. Urmărirea penală a fost pornită la 02 mai 2018 și s-a terminat la 08 iulie 2019. Prima instanță a examinat cauza în perioada 23 iulie 2019 - 20 octombrie 2022. Instanța de apel a examinat cauza între 14 noiembrie 2022 și 07 martie 2023. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 11 septembrie 2023.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

15. Cererile de recurs au fost depuse până la 01 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri:

...

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

...

10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;”

16. Articolul 79 alin. (1) Cod penal prevede următoarele:

„(1) Ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani

poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.”

17. Partea relevantă a art. 264 alin. (3) Cod penal la momentul comiterii faptei era următoarea:

„(1) Încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către persoana care conduce mijlocul de transport ...

(3) Acțiunea prevăzută la alin.(1), care a provocat:

a) vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății;

se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani.”

18. Articolul 220. Cod de procedură penală prevede următoarele:

„(1) Acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile prezentului cod.

(2) Normele procedurii civile ... se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări.

(3) Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.”

19. Art. 225 alin. (3) Cod de procedură penală prevede următoarele:

„(3) Odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă.”

20. Art. 387 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală prevăd următoarele:

„(1) O dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sânt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

...

(3) În cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.”

21. Prevederile relevante ale Regulamentului Ministerului Sănătății de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale din 27 iunie 2003 (în vigoare 08.08.2003), sunt următoarele:

„26. Vătămările corporale grave pot fi calificate numai în baza următoarelor criterii: prezența pericolului pentru viață; anumite consecințe posttraumatice, neprimejdioase pentru viață – pierderea anatomică a unui organ sau a funcției lui; întreruperea posttraumatică a sarcinii; desfigurarea ireparabilă a feței; infirmitatea psihică postagresională; incapacitatea generală de muncă cu caracter permanent, în volum considerabil, dar nu mai mic de 33%.

[...]

61. Desfigurarea ireparabilă a feței și a regiunilor adiacente (pavilioanele urechilor, regiunile anterioare și antero-laterale ale gâtului). Medicul legist nu califică vătămarea feței și a regiunilor adiacente drept desfigurare (sluțire), deoarece aceasta fiind o noțiune cu caracter nemedical nu ține de competența medicinei. Expertul apreciază numai caracterul leziunii și gradul de gravitate al leziunii corporale în conformitate cu prevederile prezentului Regulament, constatînd doar, dacă acestea sînt sau nu reparable.

Prin leziune reparabilă se înțelege o micșorare considerabilă a gradului de pronunțare a modificărilor morfologice (a cicatricei, deformației, a dereglării mimicii etc.) pe parcursul timpului sau sub influența mijloacelor de tratament conservativ, nechirurgical. Dacă însă pentru înlăturarea leziunii ori a consecințelor acesteia este necesară o intervenție chirurgicală (o operație cosmetică), leziunea este considerată ireparabilă.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

22. Decizia motivată a instanței de apel a fost pronunțată pe 11 aprilie 2023. Recursurile au fost declarate la 26 aprilie, 04 și 11 mai 2023. Având în vedere că termenul pentru depunerea recursului era de 30 de zile, recursurile au fost înaintate în termen.

23. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

24. Toate cele trei recursuri contestă pedeapsa aplicată. Procurorul și avocatul părții vătămate consideră că pedeapsa este prea blîndă, iar avocatul condamnatului o consideră prea aspră. Recursurile procurorului și avocatului părții vătămate se bazează pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală în vigoare până la 01 septembrie 2023. Aceste temeiuri se referă la motivarea deciziei instanței de apel și la individualizarea pedepsei contrar prevederilor legale. Avocatul Rodica Cojocar nu menționează vreun temei de recurs, însă nu este de acord cu pedeapsa complementară aplicată. Interpretarea sistemică a temeiurilor de recurs sugerează că orice critică adusă motivării pedepsei aplicate de judecător urmează a fi examinată prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală. O interpretare potrivit căreia motivarea pedepsei aplicate poate fi examinată prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală ar lipsi art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală de orice aplicabilitate practică, ceea ce este inadmisibil (încheierea în cauza nr. [1ra-1152/2023](#), § 21). Prin urmare, recursurile sub acest aspect vor fi examinate prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

25. Art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală se referă la individualizarea pedepsei contrar prevederilor legale. Din alin. (1) al acestui articol

rezultă că în recurs sunt reparate doar „erorile de drept”. Prin urmare, doar în cazul individualizării sancțiunii contrar prevederilor legale există temeiul de recurs prevăzut de pct. 10). Recurenții nu au menționat prevederile legale care au fost încălcate de către instanța de apel, limitându-se să-și exprime dezacordul cu pedeapsa aplicată. Aplicarea sau neaplicarea în limitele legii a prevederilor art. 90 Cod penal ține de marja de apreciere a judecătorului și nu constituie de recurs. Practica Curții Supreme de Justiție referitoare în această materie este suficient de clară și a fost aplicată în mod similar în toate cauzele soluționate după 01 august 2024 (vezi drept exemplu nr. [1ra-674/2023](#), [1ra-1038/2023](#), [1ra-1583/2023](#)).

26. În ceea ce privește neaplicarea art. 78 și art. 79 Cod penal, în principiu, acestea țin de discreția instanței de judecată. Modul de exercitare în limitele legii a acestei discreții nu constituie obiect al controlului exercitat de Curtea Supremă de Justiție în procedura de recurs. Avocata nu a indicat care prevederi legale ar fi fost încălcate de instanța de apel atunci când a menținut pedeapsa complementară sub forma privării de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de trei ani. Completul reiterează că, pentru infracțiunea comisă de condamnat, legea prevede aplicarea obligatorie a pedepsei complementare sub forma privării de dreptul de a conduce mijloace de transport. Aplicarea art. 79 Cod penal față de infracțiunea prevăzută de art. 264 Cod penal a fost examinată detaliat de către Curtea Supremă de Justiție în cauza nr. [1ra-572/2023](#). Curtea Supremă explicat că pct. 10 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție [nr. 8/2013](#) prevede că pedeapsa complementară obligatorie poate fi înlăturată numai în condițiile art. 79 alin. (1) Cod penal. Înlăturarea ei în baza art. 78 alin. (2) Cod penal nu poate avea loc. Practica Curții Supreme de Justiție referitoare în această materie este clară și a fost aplicată în mod similar în cauza nr. [1ra-1339/2023](#). Prin urmare, nici în această parte recursul nu se încadrează în temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

27. Recursul avocatului Sergiu Barbăneagră conține critici privind motivarea deciziei instanței de apel sub aspectul admiterii în principiu a acțiunii civile în partea ce ține de prejudiciul material și dezacordul cu cuantumul prejudiciului moral încasat. Având în vedere motivele invocate, recursul va fi examinat prin prisma temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în vigoare până la 01 septembrie 2023. Acest temei de recurs a fost interpretat în numeroase cauze (a se vedea hotărârile nr. [1ra-1081/2023](#), [1ra-1309/2023](#)) și se referă la motivarea deciziei instanței de apel.

28. Instanța de recurs reiterează că simplul fapt al dezacordului cu motivarea instanței de apel asupra aprecierii probelor nu cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) al Codului de procedură penală, iar temeiul prevăzut la para. 34 lit. a) ar trebui interpretat ca obligând instanța de apel să combată convingător toate argumentele din apel care, dacă ar fi admise, ar schimba soluția instanței. El nu poate fi interpretat ca obligând instanța să combată argumentele care nu pot avea vreun efect asupra soluției. Acesta este și standardul de motivare impus de art. 6

din CEDO (a se vedea hotărârile CtEDO [Moreira Ferreira v. Portugalia \(nr. 2\)](#), 2017, § 84; [S.C. IMH Suceava S.R.L. v. România](#), 2013, § 40). De asemenea, instanța de apel poate, printr-o declarație generală, să respingă argumentul invocat în apel, subscriind motivării convingătoare a primei instanțe pentru respingerea argumentului respectiv (a se vedea hotărârile CtEDO [Garcia Ruiz v. Spania](#), 1999, § 26; [Stepanyan v. Armenia](#), 2009, § 35).

29. Din analiza deciziei instanței de apel rezultă că aceasta a expus motivele pe care își întemeiază soluția de menținere a sentinței, referindu-se explicit la admiterea în principiu a acțiunii civile în cazul din speță. Instanța de apel a reținut că partea vătămată nu și-a onorat sarcina probațiunii conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, iar probatoriul administrat pentru cuantificarea prejudiciului material pretins în sumă de 3.538,38 lei, este insuficient. Instanța de apel a reținut următoarele deficiențe ale înscrisurilor prezentate: imposibilitatea individualizării bunurilor procurate sau a justificării consultațiilor la medicul endocrinolog; ilizibilitatea unor bonuri anexate; proveniența altora din anul 2020, ulterior faptei ilicite consumate în anul 2018; indicarea pe unele bonuri exclusiv a sumei, fără menționarea obiectului achiziției. Instanța de apel a constatat absența legăturii de cauzalitate directe între cheltuielile invocate, necesitatea tratamentului și fapta prejudiciabilă, consultațiile la medicul endocrinolog nefiind, de asemenea, justificate. În această parte, recursul este general și nu explică clar de ce motivarea oferită este nerezonabilă. În această parte recursul este vădit neîntemeiat.

30. În ceea ce privește quantumul prejudiciului moral, problema nu constă în existența prejudiciului, ci întinderea acestuia. Conform art. 1423 alin. (1) Cod civil (în vigoare la data comiterii infracțiunii), mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Alin. (2) al acestui articol de asemenea prevede că, caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate. Cu referire la quantumul prejudiciul moral acordat, completul explică că, art. 1423 Cod civil reglementează în termeni generali modul de cuantificare a prejudiciului moral. [Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 6](#), prevede că despăgubirea acordată pentru prejudiciul moral nu trebuie să fie vădit disproporționată cu sumele acordate de CtEDO în cazuri similare. Reprezintă cazuri similare acelea în care a fost comisă o abatere similară, iar hotărârea este pronunțată împotriva Republicii Moldova sau a unei țări cu o dezvoltare economică comparabilă cu cea a Republicii Moldova (a se vedea hotărârile nr. [1ra-833/23](#) § 27). Instanța de fond a acordat părții vătămate

o despăgubire de 100.000 de lei pentru prejudiciul moral. Instanța de apel a subscris acestei concluzii.

31. Recurentul își exprimă dezacordul cu cuantumul prejudiciului moral. El susține că părții vătămate i-au fost cauzate suferințe fizice și morale, manifestate prin stări de stres, neliniște, boală și desfigurare, evaluând prejudiciul moral la 400.000 de lei. Totodată, raportul de expertiză medico-legală confirmă că părții vătămate i-au fost cauzate fracturi ale mandibulei și claviculei, precum și plagă contuză cu amputația traumatică totală a pavilionului auricular drept. Aceste fracturi au fost calificate ca vătămări corporale medii. Referitor la plaga cu amputația pavilionului urechii, această necesită intervenție chirurgicală (plastică) pentru restabilirea configurației anatomice, motiv din care este considerată ireparabilă (f.d. 192-195, vol. I). Experții nu au stabilit dacă plaga pavilionului constituie o desfigurare ireparabilă a feței în sensul pct. 61 din Regulamentul de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale (vezi para. 21). Instanțele au calificat această leziune ca vătămare corporală gravă.

32. Completul constată că atât prima instanță, cât și instanța de apel au asimilat nejustificat toate leziunilor suferite de partea vătămată într-o categorie unică de evaluare, fără a distinge sub aspectul consecințelor între leziunile vindecabile și leziunea cu caracter iremediabil. Fracturile mandibulei și claviculei, deși generează suferințe fizice și psihice acute în faza de tratament și necesită o perioadă de recuperare, sunt, prin natura lor, leziuni cu potențial de vindecare. Amputația traumatică a pavilionului auricular se situează pe o poziție calitativ distinctă. Această leziune a fost calificată drept vătămare corporală gravă tocmai prin criteriul desfigurării iremediabile a feței, criteriu care reflectă o realitate medicală și umană permanentă. Pavilionul auricular este o structură situată în zona vizibilă a feței, iar absența sa este o alterare definitivă și iremediabilă a integrității corporale. Instanțele de fond și de apel nu au valorificat, în niciun mod, această distincție fundamentală la momentul cuantificării prejudiciului moral.

33. Prima instanță a oferit 100.000 de lei pentru suferințelor psihice și fizice cauzate victimei. Nici prima instanță, nici cea de apel nu a motivat convingător de ce a acordat anume această despăgubire. În jurisprudența recentă, Curtea Supremă de Justiție a considerat rezonabilă acordarea unei daune morale de 80.000-150.000 de lei pentru leziuni corporale grave produse într-un accident rutier (cauzele nr. [1ra-775/2023](#), [1ra-830/2023](#), [1ra-833/2023](#)). În aceste cauze victimele au suportat leziuni corporale grave, însă vindecabile: fracturi deschise tibiale, fracturi femurale cu deplasare, plăgi lacerate cu afectarea articulațiilor. În cauza nr. [1ra-833/2023](#), suma de 150.000 de lei a fost acordată pentru o fractură femurală cu deplasare – leziune gravă, dar care admite recuperare funcțională prin tratament ortopedic și fizioterapeutic. Prezenta cauză se distinge de cele invocate mai sus prin aceea că, alături de leziunile corporale medii vindecabile,

partea vătămată a suferit o vătămare cu caracter iremediabil, de natură să producă consecințe psihologice și sociale cu caracter permanent sau de durată foarte lungă. Confruntarea permanentă cu propria imagine modificată, prejudiciul estetic durabil determinat de desfigurarea facială și potențială stigmatizare socială, constituie componente ale prejudiciului moral care nu sunt susceptibile de atenuare în timp, spre deosebire de suferința acută generată de o leziune corporală vindecabilă. Prin urmare, instanța reține că o vătămare cu element de ireversibilitate permanentă justifică acordarea unui cuantum mai mare al despăgubirii pentru prejudiciul moral. Instanța de asemenea ia în considerare durată lungă necesară pentru reabilitare și omisiunea condamnatului de a compensa cel puțin o parte din prejudiciile cauzate, precum și comportamentul apărării în acest proces, care era de natură cauzeze suferințe suplimentare oricărei victime a unei infracțiuni. Apărarea a invocat și vinovăția părții civile, fără a explica concludent în ce constă aceasta. Aflarea părții vătămate în zona moarta a automobilului nu poate fi imputată părții civile. Completul consideră suma de 200.000 de lei drept o despăgubire potrivită pentru dauna morală cauzată părții civile.

34. Din considerentele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 3), art. 435 alin. (2) lit. d) Cod de procedură penală, în numele legii,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibile recursurile procurorului Radu Sîli și a avocatului Rodica Cojocar;

Admite recursul declarat de avocatul Sergiu Barbăneagră, casează decizia Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2023 și sentința Judecătoriei Ungheni din 20 octombrie 2022 în partea încasării prejudiciului moral, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre prin care dispune încasarea de la Fiodor Friptuleac în beneficiului lui Alexandra Nanu a sumei de 200.000 (două sute mii) de lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, menține celelalte dispoziții ale sentinței și ale deciziei.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Vladislav Gribincea

Alexandru Negru

Digitally signed by Bleșceaga Stella
Date: 2026.06.11 19:11:40 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

MOLDOVA EUROPEANĂ

